

MONOLOGER TIL OPTAGELSESPRØVEN august 2021

Vælg en tekst og lær den udenad. Du får mulighed for at få suffli/stikord, hvis du får brug for det.

Hint: Hvis der er noget i teksten, du ikke forstår... så gør skuespillerens arbejde og slå det op i forvejen. Man kan tydeligt høre, når skuespilleren ikke forstår sin replik.

Fra "UNDSKYLD" af Kamilla Wargo Brekling

Hvor er kagen? Hvor er kagen? Hvor er kagen?

Hvem har spist kagen? Hvem har spist al kagen? Undskyld, men hvem helvede har spist al kagen? Den var hjemmebagt. Hvem har spist den? Hvem har spist al kagen? Jeg har brugt tid på den kage, derhjemme.

Jeg ved godt at jeg sagde spis endelig. Men det betyder sgu da ikke at man spiser hele kagen. Jeg troede at I var normale. Og normale mennesker ved sgu da, at når man siger spis bare 10s, så et underteksten: der er et stykke til hver - måske to, maksimum tre men så gir man den virkelig også gas. Men man spiser sgu da ikke hele kagen! Det er sgu da noget man ved...

Hvem har guffet den, ud med sproget. I har jo guffet den..... hold kæft hvor er jeg gal nu.....(trækker vejret som en tyr....)

Hele ideen var jo at vi skulle sidde sammen. Alle sammen (viser med arme at det også var publikum...) Og spise min kage.

Og så var der en af jer der ville sige, hvor smager kagen godt! Og jeg ville sige tak.

Og så var der en anden af jer der ville sige må jeg få opskriften- og jeg ville sige jeg har opskriften oppe i hovedet men jeg vil meget gerne skrive den ned til dig.

Og en af jer ville spørge om jeg ville have en kop te og jeg ville sige ja tak.

Vi skulle jo sidde sammen. Med de samme kagekrummer på tungen. Samtidig. Pis.... Nu begynder jeg også at græde...

Fra "HYG JER" af Andreas Garfield

Vil du høre, hvad jeg skammer mig over? Mine forældre blev skilt, da jeg var femten. De to første år holdt jeg jul sammen med min mor, men da jeg så var sytten, valgte jeg at holde jul sammen med min far. Vi skulle op på en ødegård i Sverige med hans kæreste og hendes familie. Han kom og hentede mig lillejuleaften. Min mor åbnede døren. Han havde en nissehue på og rakte også en frem mod mig. Sagde at han havde fortalt sin kærestes datter, der sad og ventede ude i bilen, at han var gået ind for at hente sin hjælper. Lige pludselig stod jeg i det største dilemma nogensinde på grund af en nissehue. Jeg stod og så lang tid på min mor. Så tog hun nissehuen og gav den til mig, og jeg spurtede ned af trapperne, og da jeg kom ud i bilen lo jeg højt og følte mig fri for alting. (pause) Hun havde ikke lagt noget brev. Hun havde bare lagt sig til at sove. Det er jeg glad for. At hun sov. Jeg ved ikke, hvordan hun så ud, da hun døde. Jeg ved ikke, om hun lå i krampes eller havde mareridt. Det tror jeg ikke. Jeg tror, at hun sov stille og roligt. Drømte om dengang hun og min far stadig var sammen. Måske om den sidste jul vi havde sammen. (pause) De sidste par år har min far inviteret mig. Det kan jeg egentlig ikke forstå. Jeg ville ikke invitere mig, hvis jeg ikke var mig. (pause. ser op i himlen) Jeg savner dig. Jeg savner dig så utrolig meget. (pause) Man må håbe, at de også holder jul deroppe. At det ikke bare er noget, vi har fundet på hernede. (pause) Undskyld, det var ikke for at afbryde. Blev du færdig?

Fra "HER BOR DE GALE" af Kent Andersson og Bengt Bratt, 1990

Birgit: Jeg gik aldrig sådan ud. Men jeg traf jo mange mennesker alligevel. Mest henne i menigheden, det er klart. Ja, jeg tog mig altid af serveringen, når der var kaffebord. Det var mig, der stod for det.

Efter møderne skulle der ryddes op og gøres rent og samles sammen, alt det som ikke var blevet brugt. Og så selvfølgelig vaskes op. Jeg var sådan en altmulig-kone. Engang spurgte jeg pastoren, om der nu også var nok vaniljekranse og jødekager til kaffen. Det var til julefesten. Så sagde han bare: 'Marta, Marta, du gør dig mange hånde [=slags] bekymringer'. Det var også rigtigt. Men der skal jo nogen til at tage sig af småtingene også. Ellers kan dem, der ordner de store ting, slet ikke komme i gang med dem.

Jeg var jo glad for at arbejde for Menigheden, den var ligesom et hjem for mig. Måske har de det ligesådan, dem der er gift. Jeg følte mig som Jesu brud, og det gav mig styrke. Lige indtil det der med småkagerne...

Når der blev lidt tilovers, så plejede jeg at tage det med hjem. Ikke hvis det var større mængder, for så lagde jeg det i plasticposer og ind i skabet, men når der ikke var ret meget... jeg havde spurgt pastoren, og han havde selv givet mig lov, men det kunne han bare ikke huske. Så anklagede de mig for tyveri. Han havde ikke givet mig lov til noget som helst, sagde han. Og de andre forstod ikke min handle måde, sagde de, når de havde vist så meget tillid. Men jeg troede jo, at jeg gerne måtte! Jeg måtte jo vide, at du må ikke stjæle. Men jeg stjal jo heller ikke! De troede, jeg havde slæbt hjem for tusinde af kroner. Derfor måtte jeg ikke hjælpe til længere. Der var heller ingen, de smilede til mig, når jeg kom til møderne. De ville have, at jeg skulle angre og bede om forladelse, men når jeg ikke havde gjort noget?

Så blev jeg udstødt. Og udelukket fra Jesu kærlighed. Det er derfor, jeg er her.

FRA "ÆRTER OG AR" AF ROSENDAL OG SØRENSEN, 2013 (Baseret på Büchners "Woyzeck" og Shelleys "Frankenstein")

DOKTOREN: Mine damer og herrer. Må jeg bede om Jeres opmærksomhed. Jeg har et meget vigtigt spørgsmål: Hvad har den objektive videnskab lov til at gøre med subjektet? Kort sagt, mine damer og herrer, hvis jeg kaster en kat ud af vinduet, hvordan vil den så forholde sig? Jo, den vil lande på benene. Hvor ved vi det fra? Det ved vi fra eksperimenter med katte. Men hvilke eksperimenter er acceptable at udføre på mennesker, så vi kan opnå større og livsvigtig viden, som kan forbedre menneskers liv? Woyzeck, kom her. Mine damer og herrer, en dag kom denne mand til min konsultation. Jeg var i tvivl om, hvad jeg skulle gøre ved ham, men jeg valgte at sætte ham på en kur, kun ærter. En kur, en kur som ganske vist ikke er tilladt endnu, men som bygger på iagttagelser og teorier. Jeg så altså en mulighed for både at hjælpe manden og få afprøvet mine teorier om bælgfrugters påvirkning på menneskers psyke. Denne mand – i tre måneder har han ikke spist andet end ærter. Bemærk virkningen. Manden har en aberration, en psykisk forstyrrelse, meget smukt udviklet. Jeg har altså bevist, at der findes en sammenhæng mellem udviklingen af psykiske forstyrrelser og stoffer, der kun findes i bælgfrugter. Ærter, mine damer og herrer, ærter! Så enkelt kan det være, hvis man bare får lov. Tak for jeres opmærksomhed.

Fra "DEN MYSTISKE SAG OM HUNDEN I NATTEN" af Simon Stephens

Christopher: Der er far og mor, men mor er død. Og der er onkel Terry som bor i Sunderland. Han er min fars bror og så er der mine bedsteforældre, men tre af dem er døde, og farmor er på et hjem fordi hun er senil-dement og tror jeg er en i fjernsynet. Mit navn er Christopher John Francis Boone. Jeg kender alle lande i verden og alle deres hovedstæder og hvert et primtal op til 7,056. 2,3,5,7,11,13,17,19,23,29,31... Nogle tror at Mælkevejen er en lang stribe af stjerner, men det er den ikke. Vores galakse er en kæmpemæssig skive af stjerner der er millioner af lysår bred. I lang tid undrede videnskabsfolkene sig over, at himlen er mørk om natten, selv om der er milliarder af stjerner i universet. Så fandt de ud af, at universet udvider sig. At siden The Big Bang havde alle stjernerne været på vej væk fra hinanden, og jo længere væk stjernerne var fra os, jo hurtigere bevægede de sig. Nogle af dem næsten med lysets hastighed, og det er derfor at deres lys aldrig når ned til os. Jeg slog ikke hunden ihjel. Jeg kan godt lide hunde. Man ved altid hvad en hund tænker. Den har fire former for humør. Glad, trist, sur eller koncentreret. Og det er ikke så godt for 4 er ikke et primtal. Plus at hunde kan man stole på og de lyver ikke fordi hunde kan slet ikke tale. Da jeg sad ved hunden kiggede jeg op og Mrs. Shears kom løbende ned mod mig fra hendes terrasse. Hun råbte "Hvad fanden har du gjort ved min hund?" Jeg kan ikke lide når folk råber af mig. Så jeg holdt mig for ørerne og pressede panden ned mod græsset. Græsset var vådt og koldt. Det var dejligt.

Fra "FØRST BLI'R MAN JO FØDT" af Line Knutzon, 1994

Viktor: Jeg ved godt, Axel, at du lige nu synes, at jeg har taget Nymse fra dig, og jeg ved også, at du gerne vil slå mig ihjel... Ikke at jeg ikke forstår det, Axel. Jeg ved at du elskede hende, og at du ikke elskede hende. Heller ikke, at jeg ikke forstår det, Axel - men når jeg vender mig om og stirrer min fortid lige i øjnene, så mærker jeg kærligheden strømme mig i mode - og hvad andet har vi, Axel - trods folk, der kiggede én i panden og talte hen over børnenes hoveder - hvad kan vi forlange - og ja, jeg ved godt, at det er umoderne at komme ind på samfundet, men ikke desto mindre gør jeg det: når Nymse siger, at folk går baglæns, og du siger, de går forlæns - ja, så har I begge ret - for det er det, folk gør - de vil på den ene side gerne gå forlæns og på den anden side baglæns, og hvad er konsekvensen af det? Ingen kommer nogen vegne. Man kan ikke det hele på én gang, eller rettere, man må igen og igen lære, at man ikke kan det hele på én gang - og det er muligt, at jeg er en primitiv fyr på paragraf 13, men jeg synes sgu, det er for dårligt, Axel - det nytter IKKE NOGET - at gå rundt og være her og samtidig ikke være her - forstår du det?